

[Svend Nielsen.]

til Udvikling af fuld Arbejdsglæde, til en virkelig Forstaaelse af, at jo mere man arbejder, des mere højner man ogsaa sin egen Levestandard, bliver det nødvendigt, at der sker en afgørende Omlægning paa dette Omraade. Som sagt, jeg tror, det vilde være klogt, om det ærede Medlem, der udtaler sig med saa stor Autoritet om, hvad der rører sig inden for Arbejderbevægelsen, tog sig en Tur rundt og talte med Arbejdspladsernes Folk, ikke mindst dem paa Landets førende Arbejdsplads.

Formanden: Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Bertel Dahlgaard): Jeg nærer ikke mindste Tvivl om, at det ærede Medlem har Ret i det, han nu sagde, jeg nærer ikke mindste Tvivl om, at man ønsker mere Indflydelse, mere Aabenhed i Arbejdsforholdene, en Omlægning af mangfoldige Ting i Forholdet mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, saadan som de traditionsmæssigt er groet op. Men det er jo slet ikke det, det drejer sig om, det er ikke det, vi diskuterer her; det er det, Kommissionen skal beskæftige sig med, og det er slet ikke det, det ærede Medlem har ført ind i Diskussionen. Det ærede Medlem har ført ind i Diskussionen i Relation til dette Forslag Spørgsmaalet om Statsproduktion, og det, det drejer sig om, er, om det ærede Medlem ikke er ganske klar over, at Konsekvensen af Statsproduktion er Statens Afgørelse af Arbejdsbetingelserne.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Axel Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Axel Kristensen: Vil det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen ikke være saa elskværdig at forklare os, hvad man forstaaer ved en førende Arbejdsplads. Er de Arbejdere, der arbejder i de Tusinde smaa Virksomheder, mindre værdifulde, og er deres Mening mindre værdifuld end de Arbejderes, som er beskæftiget i de store Virksomheder?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Svend Nielsen: Naar jeg har anvendt Betegnelsen „førende Arbejdsplads“, har jeg naturligvis tænkt paa vort Lands største Arbejdsplads. Ogsaa alle de mellemstore og

mindre Arbejdspladser betyder selvfølgelig en hel Del for vort Lands Produktionsliv, det er givet. Jeg kan ikke forstaa, hvorfor det ærede Medlem Hr. Axel Kristensen stiller det Spørgsmaal.

Hvad angaar det andet Problem, som det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har rejst, er jeg overbevist om — og dèr er jeg sikkert for en Gangs Skyld enig med det ærede Medlem —, at det, man ønsker fra Arbejderbevægelsens Side, er ikke Konflikter. Der er ikke ført Strejker i dette Land, blot fordi man fra Arbejdernes Side ønskede en Strejke — jeg ved ikke, om man nogen Sinde har lockoutet fra Arbejdsgiverside blot for Lockoutens Skyld. Nej, det, man ønsker fra Arbejderbevægelsens Side, er at faa skabt Arbejdsforhold, der giver Arbejderne Mulighed for ogsaa at højne Leveforholdene for sig selv. Og naar Spørgsmaalet om den Produktionsform, man maa stille hen imod for at faa skabt Forudsætningerne for en bedre Tilværelse for det arbejdende Folk, er blevet bragt ind i Debat, saa er det jo, fordi det ærede Medlem berørte mine Idealer i denne Forbindelse, og mine Idealer er, som jeg har givet Udtryk for, at den Del af dansk Erhvervslev, som jeg her har omtalt, de trustlignende og monopollignende storindustrielle Virksomheder, udnyttes ud fra, hvad der tjener Folkets og Samfundets Interesser, og ikke, som hidtil, ud fra, hvad der tjener et snævert Faatals Interesser. Det er mit Ideal, ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, og det vil det ogsaa være i Fremtiden.

Statsministeren (Knud Kristensen): Jeg havde i og før sig ikke tænkt mig at tage Ordet mere i denne Debat, men det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen har gentagne Gange brugt Udtrykket „det arbejdende Folk“ som identisk med — saa vidt jeg har forstaaet — dem, der arbejdede og fik Løn af andre. Jeg vil gerne gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der er en lang Række af Arbejdsgivere, der har andre i deres Brød, som ogsaa hører til den arbejdende Befolkning, og det ærede Medlem har ingen som helst Ret til mere end vi andre at tale paa den arbejdende Befolkning's Vegne. Det er en Gløse, han søger at føje ind, som om den arbejdende Befolkning skulde bestaa alene af de Folk, som faar udbetalt Løn for Arbejde for andre. Det er en fuldkommen Misforstaaelse. Der er mange andre, der er lige saa arbejdsvillige og arbejdsivrige og udfører et baade for sig selv og for Samfundet lige saa nyttigt og værdifuldt Arbejde, som det ærede Medlem ikke